

[Peter Nielsen.]

mere, uden at det vil ramme hjemmeforbrugeren for meget og dermed vel også mange gange ramme visse eksporterhverv, da disse er baseret på et normalt hjemmemarked.

Jeg vil gerne henvise til, at når vi får denne moms, vil den hjælpe med til at løse et af vor tids værste skatteproblemer, nemlig skattesnyderiet. Jeg tror ikke, man skal være bange for, at vi skal til at have alt for meget posekiggeri; men det er ganske klart, at når en erhvervsdrivende skal opgive sin omsætning til toldvæsenet og sin omsætning til skattevæsenet, så vil han vel nok være lidt varsom med, at det bliver to forskellige tal. Alene det vil have en meget stor præventiv virkning, og det vil selvfølgelig også være sådan, at skattevæsenet til enhver tid kan spørge toldvæsenet, hvis man har mistanke om en for lav omsætning; svarer den til, hvad vedkommende har svaret moms af? Det er efter min mening et af de, skal vi sige store lyspunkter ved moms; jeg skal i øvrigt anbefale den, men jeg gør det blot sagtmodigt og blidt.

Henry Christensen: Venstre mener nu som før, at som led i en samlet og sammenhængende skattereform er en merværdiafgift et moderne og rigtigt beskatningsprincip; men finansministeren skal lige så lidt nu som før regne med at kunne udstede en blankovksel, hvorpå der står moms, herefter disponere over provenuet og så regne med venstres underskrift og villighed til at indfri en sådan vekslen siden hen. Kravet om den fornødne sammenhæng er en realitet. Uden en skattereform og en udgiftspolitik, som også vi kan acceptere, vil man ikke finde venstres medvirken til den anden side af sagen.

Lad mig yderligere tilføje, at regeringen allerede har belastet denne sammenhæng alvorligt. Man er på forhånd begyndt at disponere over provenuet, uden at man i øjeblikket har nogen form for sikkerhed for, hvornår det er til stede, og også uden at det sker i den samlede sociale og byrdemæssige afvejning, der burde være et demokratisk parlaments forpligtelse. Man er på urimelig kort tid i færd med at gennemføre ændringer i lovgivningen for den kommunale ejendomsbeskatning uden nogen som helst

form for hensyntagen til vore synspunkter, og vi har derfor måttet tage stærkest mulig afstand fra den mulighed for en kraftig forøget særbeskatning, der let kan blive en følge af denne lovgivning.

Finansministeren meddelte endvidere i nogle bemærkninger til et andet lovforslag forleden, at nu afskaffes skattefradragsreglen, og dette skal være grundlag for forhandlinger, uden at regeringen har fremsat et lovforslag herom, endsiges som forhandlingsgrundlag fremlagt et tilbud om et andet værn imod en urimelig indkomstbeskatning. Man har i det hele taget delt behandlingen af de skatteproblemer, der burde drøftes og forhandles i sammenhæng, op i en form og på en måde, som vi hverken anser for frugtbar eller rimelig.

Den anden side af sammenhængen er forholdet til statens udgiftspolitik. Vi har desværre ikke i år haft nogen finanslovdebat, som kunne give anledning til en nærmere afklaring af det kommende års udgiftspolitik. Finansministeren har talt om et barberet budget, men i hvilket omfang er det realistisk ud fra regeringens egne forudsætninger og politiske vilje? Dette er det afgørende i bedømmelsen af den forventede statsfinansielle situation. Stedet er jo desværre ikke her og nu til en afklaring, men en sådan snarlig afklaring er også en forudsætning for skattepolitikken. Vil finansministeren kunne give tilsagn om ved førstkommande lejlighed at bidrage til en vurdering af det forventede realistiske budget?

En merværdiafgift er jo, når alt kommer til alt, for dansk erhvervsliv en administrativt så indgribende reform, hvor moderne den end er, at den kun har mening, dersom den hidtidige forudsætning, at merværdiafgiftens provenu anvendes til skattereform, opretholdes. Dette har også klart været forudsætningen hos de forskellige erhvervsorganisationer, hvis tilslutning man påberåber sig. Det er i hvert fald fremdeles også venstres forudsætning.

Jeg må endvidere fastslå, at de tre partier, som gennemførte forårets lille skatteforlig, jo var enige om, at de da vedtagne afgifter var at betragte som en conto-merværdiafgift, der skulle modregnes i en eventuel endelig merværdiafgiftsreform. Det er klart, at uden enighed mellem de tre pågældende